

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, προσήλωσε βουλήσει, πάντας πιστοὺς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορταζόντων μέτ' ἤχου τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Τῶν ἐγκαινίων τὴν μνήμην τῆς ἀναστάσεως, δι' ἧς τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοί, ἐκτελοῦντες ὑφώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνοῦντες τὸν Σωτήρα Χριστόν.

Μωσῆς ὁ μέγας, τὸ πάλαι ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά, σταυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπου τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον σήμερον, καὶ ἀγιάζοντα πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ σὲ προσκυνούτας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν παθῶν καθηράμενος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἶκος γέγονας, καὶ Ἱερέων ἐν χρίσματι, σαυτὸν κατεκόσμησας, παραστάτης δεξιός, χρηματίσας Εὐμένιε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτῆς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ περίδοξος βίος σου, ἀρεταῖς φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔλαμψε ταῖς φαιδρότησι, καὶ εὐκλεῆ σὲ τοῖς πέρασι, παμμάκαρ εἰργάσατο, καὶ φωστήρα ἀπλανῆ, καὶ Ἁγίων ὁμόσκηνον, καὶ τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτην Ἱεράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, θαυματουργὲ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἄσειστον τὸ θεμέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περίδοξον, καὶ φωτίσαντα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστήρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφάνως, οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου Χριστέ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροποῦτο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυνεν ὁ λαός, νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἐκβασίς, εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται, Σήμερον ὁ Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται, Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται, πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα, διὸ γηθόμενοι πάντες προσπίπτομέν σοι λέγοντες, Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοί.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ Ὀνειδίη, θέλων πάντας ἐκ χειρός, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθέ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ, δι' ὧν πάντα, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτήρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρῶ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτήρ μου ὑπεραγαθε, ἐρραπίσθης καὶ ὑβρίσθης λυτρωτά, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχη ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη, Σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπόλετο, Σήμερον διὰ πιστῶν βασιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται, καὶ ὁ Ἄδαμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὁ ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν Χριστέ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπόδιον, Τοῦτον ἅπαντες, δαυϊτικῶς προσκυνοῦμεν, Τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν καὶ πίστει δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ πικρὰ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλω ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτεῖνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδώρησας θεῖαν μοι ζωὴν, Δόξα τῇ θεῖᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς.

Εὐχαὶς δίδου μοι Χριστὸν εὐμενῆ Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος β'
Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Ἐχων Χριστόν, Πάτερ θεόφρον Εὐμένιε, τῶν σῶν καθυπακούοντα, θείων ἐντεύξεων, εὐμενῆ τοῦτον Μάκαρ, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ ἀνευφημούσί σε.

Ἵψοποιον, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἡγαπηκῶς ταπεινώσιν, τὸν υπερήφανον, ἐταπεινώσας ὄφιν, καὶ χάριν ἰαμάτων, σαφῶς ἐπλούτησας.

Χωρητικόν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεσι, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον, σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοκίον

Αἰ περὶ σοῦ, νὺν προφητεῖαι πεπλήρωνται, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ὄν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηγόρως ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύῳ, τελείαις φύσεσι.

Ὦδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Διέτρεχες σπουδὴ καθὼς ἡ μέλιττα, λειμῶνας τοὺς λογικοὺς Ἱεράρχα, τὸ γλυκὸ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σίμβλοις ἐντιθέμενος.

Ὁ βίος καθαρὸς ὁ λόγος ἅλατι, τῷ θεῷ Εὐμένιε ἠρτυμένος, διεδείκνυ σοῦ τὴν ἔνδοθεν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

Ἐψώθης ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, καὶ θρόνον ἐπέβης ὑψηλοτάτων, μύρω θεῷ χρισθεὶς Πνεύματος, καὶ Χριστοῦ εὐωδία γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου, ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς του δολίου πολεμήτορος.

Ὁ Εἰμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ὁρθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ διδάγμασι, τὰς ζοφώδεις αἰρέσεις πάσας ἐμείωσας, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς δειχθεὶς Εὐμένιε, περιβόητος παντί, προμηθεΐα θεϊκὴ, ἐγένου, ὅθεν σέ πίστει, τιμῶμεν ὡς Ἱεράρχην, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα... Καὶ νύν...

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Τὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίστει ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἀπορρίψωμεν, ὃ οἱ πάλαι βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φῦλα τὰ τῶν βαρβάρων, τῇ δυνάμει τούτου ἀνέτρεψαν.

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν

Οἶκος γέγονας Πνεύματος, θεῖοις ναοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ σεπταῖς μελέταις ὠραϊζόμενος.

Ἱεράρχης θεόληπτος, Πάτερ σοφὲ καὶ πρόεδρος Γορτύνης, γεγονῶς θαυμάτων, αἴγλην ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τοῦ δράκοντος, τῶν προσευχῶν ἐνέπρησας λαμπάσι, κατὰ τοῦ ὀρμήσαντος Ἱερώτατε.

Ῥωμαλέω φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέβαλες ἀνδρείως, καὶ ὀρμᾶς λεόντων σὺ ἐχαλίνωσας.

Θεοτοκίον

Ἱεραὶ προκατήγγειλαν, πάλαι φωναὶ τοῦ τόκου σου τὸ βάθος, ὧν νὺν τὰς ἐκβάσεις εἶδομεν Ἄχραντε.

Ὦδὴ ε'

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Σύνεσιν ἔσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὅσιε, νοῦν καὶ ψυχὴν, ὅθεν διαλύεις τὰς ἔριδας Πιστῶς, τῶν βασιλευόντων, καλῶς πειθομένων σοί.

Τὰς ἀκοὰς ὑποθεῖς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν, ἐχθραν μακράν, ὄλεθρον γεννῶσαν, καὶ τὴν ἀδελφικὴν, ὁμόνοιαν στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

Οἷα πυρσὸς ἐπιστάς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τοὺς παθῶν, βυθῶ νηχομένους, πρὸς ὄρμον γαληνόν, ἰάσεως Μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος.

Θεοτοκίον

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν τε Πανάμωμε.

Ὡδή ς'
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ἐνεργῆ θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου, Χριστὸν Εὐμένιε, ὥσπερ πηλὸν λελόγισαι, τὸν χρυσὸν Βασιλεύς, ὃν παρέσχε σοί.

Ἐψηλὴν εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης, φθεγξάμενος πρόσρημα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄνωθεν, οὐ̄περ τῇ προσκλήσει σεμνύνεται.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις διέπλευσας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασας, ἔνθα δῆμος οσίων εὐφραίνεται.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σὲ καταβὰς ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσωθεῖσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας νόμασι, καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὖ σπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Φωτὶ θεϊκῶ, ἐλλαμφθεῖς παμμάκαριστε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνούντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἔνδοξον, καὶ ἁγίαν Πάτερ μετάστασιν, Ἱεράρχα Εὐμένιε, πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Οἴκτειρον Κύριε τὸν σὸν δοῦλον, καὶ συγχώρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα νύν, καὶ δώρησαί μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἵνα ὕμνοις σὲ δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πιστόν σου θεράποντα στέψω ὡδαίς, τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστήρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλαῖσμα, πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στίχοι

- Τὸ λεῖον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης,
- Πανευμενὲς κατεῖδεν ὄμμα Κυρίου.
- Ὅγδοάτη δεκάτη θάνεν Εὐμένιος μεγαλήτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Σοφίας καὶ Εἰρήνης.

Στίχοι

- Εἰρήνη καὶ Σοφία τμηθεῖσαι κάρας,
- Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν εἶδον εἰρήνην Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀριάδνης.

Στίχοι

- Σώζει ῥαγεῖσα τὴν Ἀριάδνην πέτρα.
- Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκεπε ζωῆς πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κάστωρος.

Στίχοι

- Οὐ θῆρ ὁ Κάστωρ, ἀλλ' ἀνὴρ τις γεννάδας,
- Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀνδριάς πρὸς αἰκίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεΐαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Εἰκόνας χρυσῆς

Νεκρῶν λογισμῶν, προθυμία τῆς ψυχῆς κατακαυχ ὤμενος, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα Ὅσιε, ἀποδημίας

ἐκέχρησο, ἐπ' εὐεργεσία τῶν πίστει, δεχομένων Εὐμένιε, σὲ τὸν σπορέα τῶν σεπτῶν, καὶ Ἱερῶν διδαχῶν.

Ἡ Ῥώμη τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν, δῶρον ποθοῦμενον, τῆ θηβαΐδι μὴ βουλόμενον, Πάτερ ἐκπέμπει Εὐμένιε, ἔνθα γεγονῶς ἀναστέλλεις, τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν, τῆ ἐπομβρία τῶν σεπτῶν εὐχῶν σου Ὅσιε.

Μαζοῖς ἐκτραφεῖς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γάλα ἐθήλασας, καὶ ἡλικίας μέτρον ἔφθασας, ἀνενεχθεῖς εἰς ἀκρόρειαν, Πάτερ ἀρετῶν καὶ ἡλίου, ἀπαστράψας φαιδρότερον, θεοσημείαις τοῖς νυκτὶ κατασχεθεῖσι παθῶν.

Θεοτοκίον

Αὐλοῦ φωτός, οἰκητήριον ἢ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίας θείας γνώσεως, τὴν ἀθείαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Καταπαλαίσας τὸν ἐχθρόν, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γήρα, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς, μετέβης σίτος ὡσπερ ὄριμος, ξένης ἐπὶ χώρας, λαβὼν τοῦ βίου πέρας.

Ἀμνημονήσαντες τῶν σῶν, οὐδαμῶς Πάτερ καλῶν παῖδες θηβαίων, τῆ πατρίδι καὶ ποιμνῆ τὴν Ἱεράν σου σπορόν, αἰσίως κρίναντες ἐκπέμπουσιν, ἧς τῆ ἐπανόδῳ, θαυμάτων ἔρρει χάρις.

Ῥάξος Κυρίλλου τὸ σεπτόν, καὶ πολυάθλον τὸ πρὶν κατέχων σῶμα, καὶ τὸ σὸν νῦν συγκρῦπτει, παραπλησίως Σοφέ, συνάψας τοὺς βίω ὁμόφρονας, οὓς ἢ ἄνω φέρει, πατρὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἱερωτάτη Προφητῶν, σὲ προγράφει ἀληθῶς σεμνὴ χορεία, ἀλατόμητον ὄρος, ῥάβδον καὶ πύλην, δι' ἧς διήλθεν ὡς οἶδεν ὁ Ὑψιστος, πάλιν κεκλεισμένην, ἔασας σὲ Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ, εἰς δύναντιν μετέβης θαυμαστῶς, ἔνθα χοροὶ Ἱερώτατοι, λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ Τριάδι, τῆ σεπτῆ μετὰ πασῶν, οὐρανίων παμμάκαρ, Εὐμένιε Δυνάμεων.

Στήσον τὴν νῦν καταιγίδα, τῆς πατρίδος τὸ θεῖον, ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς, βαρβαρικὴν μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννοῦσαν, καὶ πείρα συνωθοῦσαν τῶν κακῶν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἀοίδιμε Εὐμένιε.

Ἡσὴ πανίερος μνήμη, συγκαλεῖται ποιμένας, ὁσίους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἀγιασμὸν πᾶσι φέρουσα, ἣν τελοῦντας πλουσίως, καταύγασον ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πανεύφημε Εὐμένιε.

Θεοτοκίον

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, θεϊκὴ δυναστεία, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν πᾶσαν πνοήν, τὸν διατρέφοντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν σοῦ τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτούς, τοὺς ἀεὶ σὲ ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία ἠκόντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Εὐμένιε θεόληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σύσκηνε, ὡς παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριστὸν Ἱεράρχα, οὗ

καὶ τῷ θρόνῳ Ἁγίε, ἐνδόξως νῦν παρίστασαι, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β'

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σὲ

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ
κραταίωμα, Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Εὐλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι'
ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑδατι θεουργῶ, καὶ αἷματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν
μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Λόγγην σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἡλούς καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ἐν ὕμνοις
προσκυνήσωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.